31995D0467

10.11.1995 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 268/29

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 października 1995 r.

wykonująca art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w sprawie wyrobów budowlanych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(95/467/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych [1], zmienioną dyrektywą 93/68/EWG [2], w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG przewiduje dwie różne procedury zaświadczania zgodności wyrobu; art. 13 ust. 4 wymaga, aby Komisja dokonała, po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa, wyboru procedury zgodnie z art. 13 ust. 3 dla danego wyrobu lub rodziny wyrobów;

wybór między dwoma procedurami musi być dokonany zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 13 ust. 4;

artykuł 13 ust. 4 stanowi, iż w przypadku każdej procedury istnieje wymóg stawiany Komisji, aby wybrała ona „możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa", oznacza to, że niezbędne jest podjęcie decyzji dla danego wyrobu lub rodziny wyrobów, czy obecność fabrycznego systemu kontroli produkcji, za który odpowiedzialność ponosi producent, jest koniecznym i wystarczającym warunkiem do zaświadczenia zgodności lub czy, z przyczyn związanych z wypełnieniem kryteriów ustanowionych w art. 13 ust. 4, wymagane jest uczestnictwo upoważnionej jednostki certyfikującej;

artykuł 13 ust. 4 wymaga, aby określona w ten sposób procedura była wskazana w mandatach i w specyfikacjach technicznych; z tego powodu wymagane jest zdefiniowanie pojęcia wyrobu lub rodziny wyrobów w sposób wykorzystywany w mandatach i specyfikacjach technicznych;

obydwie procedury przewidziane w art. 13 ust. 3 są opisane szczegółowo w załączniku III do dyrektywy 89/106/EWG; dlatego też niezbędne jest jasne zdefiniowanie metod, za pomocą których te dwie procedury muszą być wprowadzane w życie, w odniesieniu do załącznika III, dla każdego wyrobu lub rodziny wyrobów, z uwagi na fakt, że załącznik III daje preferencje niektórym systemom;

procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. a) odpowiada systemom przedstawionym w pierwszej możliwości, bez ciągłego nadzoru, oraz w możliwości drugiej i trzeciej przedstawionej w załączniku III sekcja 2 ppkt ii), a procedura, określona w art. 13 ust. 3 lit. b), odpowiada systemom przedstawionym w załączniku III sekcja 2 ppkt i) oraz w pierwszej możliwości, z nadzorem ciągłym, w załączniku III sekcja 2 ppkt ii);

skonsultowano się ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa, zgodnie z wymogiem art. 13 i przepisami art. 20, który w dniu 27 września 1995 r. wydał pozytywną opinię,

[1] Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.
[2] Dz.U. L 220 z 31.8.1993, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodność wyrobu i rodziny wyrobów wymienionych w załączniku 1 zaświadcza się z zastosowaniem procedury, na mocy której producent jako jedyna osoba odpowiedzialna za fabryczny system kontroli produkcji zapewnia, że wyrób jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi.

Artykuł 2

Zgodność wyrobów wymienionych w załączniku 2 zaświadcza się zgodnie z procedurą, zgodnie z którą oprócz fabrycznego systemu kontroli produkcji przez producenta w ocenę i nadzór nad kontrolą produkcji lub samym wyrobem zaangażowana jest upoważniona jednostka certyfikująca.

Artykuł 3

Procedura zaświadczania zgodności, wymieniona w załączniku III, jest wskazana w mandatach dla zharmonizowanych norm.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 października 1995 r.

W imieniu Komisji

Martin BANGEMANN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

— Kominy, kanały dymowe i wyroby szczególne: końcówki komina.

— Wyroby gipsowe: okładziny tynkowe, bloki, elementy sufitowe i tynki, włącznie z odpowiednimi wyrobami pomocniczymi, innymi niż te wymienione w załączniku 2.

— Łożyska konstrukcyjne: wszystkie rodzaje łożysk przeznaczonych do stosowania w budynkach oraz pracach inżynierii lądowej i wodnej, w których nie są decydujące wymagania stawiane łożyskom indywidualnym ([1]).

ZAŁĄCZNIK 2

— Kominy, kanały dymowe i wyroby szczególne: kominy prefabrykowane (elementy wysokich kondygnacji), wykładziny kanałów dymowych (elementy lub bloki), kominy wielołupinowe (elementy lub bloki), bloki kominowe jednościenne, zestawy kominowe wolnostojące i kominy przyłączone.

— Okładziny tynkowe i elementy sufitów z cienkim strukturami warstwowymi, płytami gipsowo-włóknistymi i płytami (laminatami) złożonymi, zawierającymi materiały o euroklasach A, B lub C, których reakcja na ogień zmienia się w procesie produkcji i w których włączony materiał jest umieszczony na powierzchni podlegającej wystawianiu na działanie ognia, włącznie z odpowiednimi wyrobami pomocniczymi, przeznaczonymi do stosowania w ścianach, ścianach działowych lub sufitach (lub ich okładzinach) podlegających wymaganiom reakcji na ogień.

— Łożyska konstrukcyjne: wszystkie rodzaje łożysk konstrukcyjnych przeznaczonych do stosowania w budynkach i w pracach inżynierii lądowej i wodnej, w których są decydujące wymagania stawiane łożyskom indywidualnym ([2]).

([1]) Niedecydujące w takim sensie, że wymagania te nie mogą, w przypadku uszkodzenia łożyska i w typowych okolicznościach, pozostawiać obiektu lub jego części poza stanem przydatności użytkowej i poza stanem dopuszczalnym granicznym.

([2]) Decydujące w takim sensie, że wymagania te mogą, w przypadku uszkodzenia łożyska, pozostawić obiekt lub jego części poza stanem przydatności użytkowej i poza stanem dopuszczalnym granicznym.

ZAŁĄCZNIK III

RODZINA WYROBÓW:

KOMINY, KANAŁY DYMOWE I WYROBY SZCZEGÓLNE (1/1)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań) wymienionych poniżej wnosi się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego/Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CEN/CENELEC) o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób(y)	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(y) lub klasa(-y) (Reakcja na ogień) (1)	System(y) zaświadczania zgodności
Kominy prefabrykowane (elementy wysokich kondygnacji), wykładziny kanałów dymowych (elementy lub bloki), kominy wielołupinowe (elementy lub bloki), bloki kominowe jednościenne, zestawy kominowe wolno stojące i kominy przyłączone	Kominy	A	2 + (2)
Końcówki komina	Kominy	A - B	4 (3)

(1) Dla reakcji na ogień: patrz decyzja Komisji 94/611/WE (Dz.U. L 241 z 16.9.1994, str. 25).
(2) System 2+: patrz dyrektywa w sprawie wyrobów budowlanych (DWB) załącznik III.2.ii) pierwsza możliwość, włącznie z certyfikacją fabrycznej kontroli produkcji przez upoważnioną jednostkę na podstawie ciągłego nadzoru, oceny i zatwierdzenia.
(3) System 4: patrz DWB załącznik III.2.ii) trzecia możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być taka, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie właściwości użytkowych dla określonej cechy wyrobu nie jest konieczne z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takiej cechy wyrobu (patrz art. 2 ust. 1 DWB oraz, stosownie, ppkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia takiej cechy wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW:

WYROBY GIPSOWE (1/4)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób(y)	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(y) lub klasa(-y) (Reakcja na ogień) (1)	System(y) zaświadczania zgodności
Okładziny tynkowe i elementy sufitów z cienkimi strukturami warstwowymi, płyt gipsowo-włóknistych i płyt złożonych (laminatów), w których materiał włączony jest umieszczony na powierzchni podlegającej na wystawienie na działanie ognia, włącznie z odpowiednimi wyrobami pomocniczymi.	W ścianach, ścianach działowych lub sufitach (lub ich okładzinach) podlegających wymaganiom reakcji na ogień	A – B – C (2) A – B – C (3) D – E – F	1 (4) 3 (5) 4 (6)

(1) Dla reakcji na ogień: patrz decyzja Komisji 94/611/WE.
(2) Materiały zgodne z klasami A, B lub C, dla których właściwości reakcji na ogień zmieniają się w czasie procesu produkcji (zazwyczaj te wykonane z surowców palnych) lub zostały one zmienione poprzez dodanie niektórych czynników, takich jak opóźniacze ognia.
(3) Materiały zgodne z klasami A, B lub C, dla których właściwości reakcji na ogień nie zmieniają się w czasie procesu produkcji (zazwyczaj te wykonane z surowców niepalnych).
(4) System 1: patrz DWB załącznik III.2.i) bez badań audytowych próbek.
(5) System 3: patrz DWB załącznik III.2.ii) druga możliwość.
(6) System 4: patrz DWB załącznik III.2.ii) trzecia możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być taka, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie właściwości użytkowych dla pewnej cechy wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takiej cechy (patrz art. 2 ust. 1 DWB oraz, stosownie, pkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia takiej cechy wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW:

WYROBY GIPSOWE (2/4)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób(y)	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(y) lub klasa(-y) (Reakcja na ogień)	System(y) zaświadczania zgodności
Okładziny tynkowe, bloki, elementy sufitu i tynki gipsowe, włącznie z odpowiednimi wyrobami pomocniczymi	W ścianach, ścianach działowych lub sufitach, gdzie potrzeba, przeznaczonych do ochrony przed pożarem elementów konstrukcyjnych i/lub rozdzielania ognia w budynkach	Wszystkie	3 ([1])

([1]) System 3: patrz DWB załącznik III.2.ii) druga możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być taka, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie właściwości użytkowych dla pewnej cechy wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takiej cechy (patrz art. 2 ust. 1 DWB oraz, stosownie, pkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia takiej cechy wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW:

WYROBY GIPSOWE (3/4)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób(y)	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(y) lub klasa(-y)	System(-y) zaświadczania zgodności
Okładziny tynkowe, włącznie z odpowiednimi wyrobami pomocniczymi	Do usztywniania ścian obciążanych wiatrem o ramie drewnianej lub usztywniania dachowych konstrukcji drewnianych	—	3 ([1])

([1]) System 3: patrz DWB załącznik III.2ii) druga możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być taka, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie właściwości użytkowych dla pewnej cechy wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takiej cechy (patrz art. 2 ust. 1 DWB oraz, stosownie, pkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia takiej cechy wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW:

WYROBY GIPSOWE (4/4)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób(y)	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(y) lub klasa(-y)	System(y) zaświadczania zgodności
Okładziny tynkowe, bloki, elementy sufitów i tynki, włącznie z odpowiednimi wyrobami pomocniczymi	W ścianach, ścianach działowych lub sufitach, gdzie potrzeba, w sytuacjach i zastosowaniach niewymienionych w 1/4, 2/4 lub 3/4	—	4 ([1])

([1]) System 4: patrz DWB załącznik III.2ii) trzecia możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być taka, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie właściwości użytkowych dla pewnej cechy wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takiej cechy (patrz art. 2 ust. 1 DWB oraz, stosownie, ppkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia takiej cechy wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW:

ŁOŻYSKA KONSTRUKCYJNE (1/1)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób(y)	Zamierzone zastosowanie(-a)	Poziom(y) lub klasa(-y)	System(y) zaświadczania zgodności
Łożyska konstrukcyjne	W budynkach i pracach inżynierii lądowej i wodnej, w których decydujące są wymagania stawiane łożyskom indywidualnym ([1])		1 ([3])
	W budynkach i pracach inżynierii lądowej i wodnej, w których niedecydujące są wymagania stawiane łożyskom indywidualnym ([2])		3 ([4])

([1]) „Decydujące" w takim sensie, że wymagania te mogą, w przypadku uszkodzenia łożyska, pozostawić obiekt lub jego części poza stanem przydatności użytkowej i poza stanem dopuszczalnym granicznym.
([2]) „Niedecydujące" w takim sensie, że wymagania te nie mogą, w przypadku uszkodzenia łożyska i w typowych okolicznościach, pozostawić obiektu lub jego części poza stanem przydatności użytkowej i stanem dopuszczalnym granicznym.
([3]) System 1: patrz DWB załącznik III.2.i) bez badań audytowych próbek.
([4]) System 3: patrz DWB załącznik III.2. ii) druga możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być taka, aby system ten mógł być wprowadzony w życie nawet wówczas, gdy ustalenie właściwości użytkowych dla pewnej cechy wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takiej cechy (patrz art. 2 ust. 1 DWB oraz, gdy to właściwe, ppkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia takiej cechy wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości wyrobu w tym zakresie.